

у з везикул еритроцитів щитів — 55 % початково-

в умовах гіпоксії, викли-
анемією, змінюються лі-
ї. Кількісні зміни ліпідів
важливих молекулярних
в мембронах, підвищен-
ого надлишку в клітинах

CY ANEMIA ON THE MEMBRANES

cell, hepatocyte and cardiomyo-
e effect of hypoxia caused by
state of biological membranes.
branes change under conditions
ia. Quantitative changes in the
molecular mechanism of Ca^{2+} /
neability producing its surplus
ices.

Влияние стеринов на свойства
// Вопр. мед. хими. — 1979. —

железа у подростков // Терапев-
37—140.

и организме. — Алма-Ата : Нау-

в покое и во время физиоло-
занемии // Клин. медицина. —

цАМФ-зависимого фосфори-
мой миокарда // Биохимия. —

поликлиническое лечение боль-
и трансфузислогия. — 1985. —

— К. : Виц. шк., 1985. — С. 346.

я. — 1984. — № 12. — С. 52—55.

257—290.

И. Лепилина Л. А. Состояние
ными анемиями // Лаб. дело. —

Г. Железодефицитные состоя-
за. — Л. : Наука, 1982. — 224 с.

esterified fatty acids in plas-

sclerosis / Ishikawa Y., Muko-

genes : Proc. Int. Symp., Hyogo,

mbranes from cardial muscle //

ation of phosphorus // J. Biol.

e method for the isolation and

id. — 1957. — 226. — Р. 497—509.

Матеріал надійшов
до редакції 13.08.91

журн. 1992. Т. 38, № 1

УДК 594.124[262.5]

Фан Ван Ты, С. А. Петров, А. Я. Розанов

Взаємодія ліпоєвої кислоти та її метаболітів з аспартат- і аланинаміотрансферазою у мультиензимному комплексі мітохондрій печінки і мозку щурів

Показано, что липоевая кислота и липоамид эффективно ингибируют аспартат- и аланинаминотрансферазу в митохондриях печени и мозга крыс. Указанный эффект еще более выражен для очищенного мульти-энзимного комплекса — метаболона.

Вступ

Сучасна ензімологія висунула на одне з перших місць вивчення взаємодії окремих ферментів і коферментів у мультиензимних комплексах, одним з яких є метаболон, описаний Robinson i Srere [13, 14]. До його складу входять ферменти цикла трикарбонових кислот, трансамінази і деякі інші ферменти [2, 3, 14]. Взаємодії окремих ферментів і коферментів у метаболоні різноманітні і майже зовсім не досліджені [5, 7, 8]. У цьому мультиензимному комплексі є фермент, який займає центральне положення — це α -кетоглутаратдегідрогеназа [2], яка сама є мультиензимним комплексом [6, 16]. Серед коферментів, які входять до її складу, значне місце займає міцно зв'язана ліпоєва кислота. Цей кофермент разом з коензимом А лімітує α -кетоглутаратдегідрогеназну реакцію [11, 15, 16]. Трансамінази, які є складовою частиною метаболона, виконують важливу функцію поповнення фонду α -кетокислот — субстратів деяких ферментів цикла Кребса. Ці ферменти регулюються різними речовинами, серед яких значне місце належить вітамінам і їх метаболітам [9—11].

В зв'язку з цим мета нашої роботи — вивчити вплив ліпоєвої кислоти і її метаболітів (ліпоаміда і 4,6-дітіогексанової кислоти) на активність аспартат- і аланинаміотрансферази (АсТ і АЛТ відповідно) метаболона мітохондрій печінки та мозку щурів.

Методика

В дослідах ми використовували щурів лінії Вістар масою 180—200 г. Метаболон виділяли з мітохондрій печінки і мозку по методу Robinson i Srere [13]. Для виділення мітохондрій ми користувалися слідуючим середовищем виділення: 220 ммоль/л манітола, 70 ммоль/л сахарози, 2 ммоль/л НЕРЕС-КОН (pH 7,0).

Печінку і мозок гомогенізували на цім середовищі у співвідношенні 1 г тканини на 9 мл середовища. Гомогенати центрифугували на рефрежераторній центрифузі ЦЛР при 700 g на протязі 5 хв. Осад, який містив ядра і уламки клітин, відкидали. Супернатант повторно центрифугували при 12 000 g на протязі 10 хв. Отримані мітохондрії ресуспендували у середовищі виділення в співвідношенні: 10—20 мг білка на 1 мл середовища. Сусpenзію обробляли ультразвуком на ультразвуковому діспергаторі УЗДН-2т з використанням універсального випромінювача з кінцевою насадкою, яка давала частоту випромінювання 22 кГц. Сусpenзію оброблених мітохондрій центрифугували на ультрацентрифузі WAC-602 з використанням вуглового ротора при 32 000 g на протязі 30 хв. Отриманий осад ресуспендували в НЕРЕС-середовищі при pH 7,0 і застосовували для досліджень.

Активність АсТ і АЛТ визначали 2,4-дінітрофенілгідразіновим методом [3]. Для визначення впливу пірідоксальфосфата (ПАЛФ), ліпоєвої кислоти, ліпоаміда і 4,6-дітіогексанової кислоти на активність

© ФАН ВАН ТЫ, С. А. ПЕТРОВ, А. Я. РОЗАНОВ, 1992

АсТ і АлТ в інкубаційне середовище вносили еквімолярну кількість цих речовин. Білок визначали за методом Lowry і спіават. [12].
Отримані результати обробляли статистичними методами [1, 4].

Результати і їх обговорення

Поперед усім ми вивчили вплив ліпоєвої кислоти і її метаболітів на активність АсТ і АлТ в мітохондріях печінки і мозку щурів. При аналізі результатів, представлених у табл. 1, поперед усе звертає на себе увагу, що в мітохондріях печінки і мітохондріях мозку активність АсТ на порядок вище, ніж активність АлТ. Додавання в середовище інкубації кофермента трансаміназ — ПАЛФ призводить до активації АсТ і АлТ приблизно на 50 %. Певно, в мітохондріях є деяка кількість вільних апотрансаміназ, які набувають функціональної активності в присутності цього кофермента. Крім того, дані табл. 1 свідчать про те, що рівень активності АсТ в мітохондріях печінки перевищує аналогічний показник в мітохондріях мозку. Для АлТ такої закономірності не встановлено.

В більшості випадків ліпоєва кислота і її амід чинили інгібуючий вплив на активність АсТ і АлТ в печінці і мозку. Цей ефект спостерігався в більшій мірі для ферментів реактивованих ПАЛФ, ніж у випадку відсутності ПАЛФ в інкубаційному середовищі. 4,6-Дітюгексанова кислота характеризувалася інгібуючою дією тільки для АсТ мітохондрій мозку і печінки і тільки при наявності в середовищі ПАЛФ. Порівнюючи інгібіторні ефекти ліпоєвої кислоти і ліпоаміда у відношенні трансаміназ печінки і мозку, треба відмітити, що в мітохондріях печінки майже в усіх варіантах більш міцним інгібітором була ліпоєва кислота, а в мітохондріях мозку — ліпоамід. Ці особливості

Таблиця 1. Активність аспартат- і аланінаміотрансфераз (АсТ і АлТ відповідно) під впливом ліпоєвої кислоти і її метаболітів в мітохондріях печінки і мозку щурів ($M \pm m$), мкмоль/л пірувата·мг⁻¹ білка·хв⁻¹

Фермент	Без пірідоксальфосфату в інкубаційному середовищі			
	Контроль	Ліпоєва кислота	Ліпоамід	4, 6-Дітюгексанова кислота
Мітохондрії печінки				
АсТ	0,2822±0,0228	0,2662±0,0247 <i>P<0,05</i>	0,2717±0,0183 <i>P<0,05</i>	0,2697±0,0270 <i>P>0,05</i>
АлТ	0,0239±0,0026	0,0222±0,0026 <i>P<0,05</i>	0,0239±0,0024 <i>P>0,05</i>	0,0240±0,0025 <i>P>0,05</i>
Мітохондрії мозку				
АсТ	0,2120±0,0026	0,1830±0,0278 <i>P<0,01</i>	0,1822±0,0293 <i>P<0,02</i>	0,1888±0,0307 <i>P<0,02</i>
АлТ	0,0238±0,0017	0,0222±0,0020 <i>P<0,05</i>	0,0198±0,0019 <i>P<0,01</i>	0,0217±0,0023 <i>P<0,02</i>
Фермент	З пірідоксальфосфатом в інкубаційному середовищі			
	Контроль	Ліпоєва кислота	Ліпоамід	4, 6-Дітюгексанова кислота
Мітохондрії печінки				
АсТ	0,4265±0,0245	0,3860±0,0217 <i>P<0,05</i>	0,3072±0,0223 <i>P<0,02</i>	0,3821±0,0257 <i>P<0,05</i>
АлТ	0,0356±0,0032	0,0312±0,0029 <i>P<0,05</i>	0,0326±0,0031 <i>P<0,05</i>	0,0346±0,0031 <i>P>0,05</i>
Мітохондрії мозку				
АсТ	0,3626±0,0200	0,3401±0,0274 <i>P<0,03</i>	0,3173±0,0180 <i>P<0,05</i>	0,3361±0,0232 <i>P<0,05</i>
АлТ	0,0362±0,0022	0,0347±0,0020 <i>P<0,02</i>	0,0344±0,0020 <i>P<0,05</i>	0,0342±0,0018 <i>P<0,02</i>

ті можуть бути повні в мозку і печінці

Отримавши опіллюєвої кислоти, її активність метащурів (табл. 2). З як і в мітохондріях активність АлТ. Кріки, характеризують метаболони, отримані мітохондріями, ліпо. Однак інгібіторний. Крім того, на відміні кислота, як і дві інші активності. Для метаболічного ефекту цим: 4,6-дітюгексанова кислота, виділена не встановлено.

Таблиця 2. Активність метаболонів, виділених з ліпоєвої кислоти і її мітохондріями

Субстрат	Метаболон, виділений з печінки	Метаболон, виділений з мозку
Субстрат	Метаболон, виділений з печінки	0,3
Субстрат	Метаболон, виділений з мозку	0,1
Субстрат	Метаболон, виділений з печінки	0,0
Субстрат	Метаболон, виділений з мозку	0,0

Таким чином, в мітохондріями мозку і печінки відбувається інгібіція ферментів, що суттєвіше в мітохондріях печінки.

Phan Van Chi, S. A. Petrukhina, I. I. Mechnikov. THE INTERACTIONS OF THE ASPARTATE- AND ALANINE TRANSFERASES EXTRACTED FROM LIVER AND BRAIN WITH LIPOIC ACID. It is shown that lipoic acid can interact and inhibit these activities. This effect is much more pronounced in liver than in brain.

I. I. Mechnikov State University, Ministry of Higher and Secondary Education of the Ukraine, Odessa

или еквімолярну кількість ліпогу і співат. [12].

тичними методами [1, 4].

кислоти і її метаболітів на печінку і мозку щурів. При аналізі перед усе звертає на се-
хондріях мозку активність АЛТ. Добавання в середовище призводить до активації хондріях є деяка кількість функціональної активності в даній табл. 1 свідчать про те, що печінка перевищує аналіз АЛТ такої закономірно-

її амід чинили інгібуючі ефекти на мозку. Цей ефект спостережувався в ПАДФ, ніж у середовищі. 4,6-Дітіогексановою дією тільки для АсТ наявності в середовищі своїх кислот і ліпоаміда у себе відмітити, що в мітонаш міцним інгібтором буде ліпоамід. Ці особливості

спостережувалися (АсТ і АЛТ відповідно) на мітонашах печінки і мозку щурів

заційному середовищі

Ліпоамід	4, 6-Дітіогексанова кислота
0,17±0,0183 P<0,05	0,2697±0,0270 P>0,05
0,39±0,0024 P>0,05	0,0240±0,0025 P>0,05
0,22±0,0293 P<0,02	0,1888±0,0307 P<0,02

Ліпоамід	4, 6-Дітіогексанова кислота
0,72±0,0223 P<0,02	0,3821±0,0257 P<0,05
0,26±0,0031 P<0,05	0,0346±0,0031 P>0,05

Ліпоамід	4, 6-Дітіогексанова кислота
0,73±0,0180 P<0,05	0,3361±0,0232 P<0,05
0,44±0,0020 P<0,05	0,0342±0,0018 P<0,02

ті можуть бути пов'язані з різницею вмісту самого вітаміна і його аміда в мозку і печінці.

Отримавши описані вище результати, ми вирішили вивчити вплив ліпоєвої кислоти, її аміда і 4,6-дітіогексанової кислоти на трансаміназну активність метаболона, виділеного з мітохондрій печінки і мозку щурів (табл. 2). З результатів, представлених в табл. 2, видно, що так як і в мітохондріях, в метаболонах активність АсТ істотно перевищує активність АЛТ. Крім того, метаболони, виділені з мітохондрій печінки, характеризуються більшою активністю АЛТ і особливо, АсТ, ніж метаболони, отримані з мітохондрій мозку. Також як і в дослідах з мітохондріями, ліпоєва кислота і її метаболіти інгібували АсТ і АЛТ. Однак інгібіторний ефект в разі метаболітів був більш виразним. Крім того, на відміну від мітохондрій, у метаболоні 4,6-дітіогексанової кислоти, як і дві інші досліджені сполуки, виявляли інгібуючі властивості. Для метаболонів, виділених з мітохондрій печінки, по інгібіторному ефекту досліджені сполуки можна розташувати слідуючим чином: 4,6-дітіогексанова кислота > ліпоамід > ліпоєва кислота. Для метаболонів, виділених з мітохондрій мозку, такої чіткої закономірності не встановлено.

Таблиця 2. Активність аспартат- і аланінамінотрансфераз (АсТ і АЛТ відповідно) метаболонів, виділених з печінки і мозку щурів ($M \pm m$, $n=9-10$), під впливом ліпоєвої кислоти і її метаболітів (мкмоль прівата $\cdot mg^{-1}$ білка $\cdot h^{-1}$)

Субстрат	АсТ			
	Контроль	Ліпоєва кислота	Ліпоамід	4, 6-Дітіогексанова кислота
Метаболон, виділений з печінки	0,3671±0,0416 —	0,2954±0,0252 $P<0,05$	0,2828±0,0193 $P<0,01$	0,2601±0,0497 $P>0,05$
Метаболон, виділений з мозку	0,1528±0,0058 —	0,1298±0,0033 $P<0,02$	0,1348±0,0050 $P<0,05$	0,1349±0,0052 $P<0,05$
Субстрат	АЛТ			
	Контроль	Ліпоєва кислота	Ліпоамід	4, 6-Дітіогексанова кислота
Метаболон, виділений з печінки	0,0264±0,0015 —	0,0239±0,0014 $P<0,02$	0,0222±0,0013 $P<0,02$	0,0217±0,0013 $P<0,01$
Метаболон, виділений з мозку	0,0224±0,0008 —	0,0206±0,0007 $P<0,01$	0,0185±0,0013 $P<0,01$	0,0202±0,0010 $P<0,01$

Таким чином, всі приведені результати свідчать про те, що ліпоєва кислота і її метаболіти — ліпоамід і 4,6-дітіогексанова кислота є інгібіторами мітохондріальних трансаміназ. Цей ефект в найбільшій мірі проявляється на мультиензимних комплексах — метаболонах, присутніх в мітохондріях.

Phan Van Chi, S. A. Petrov, A. Ya. Rosanov

THE INTERACTIONS OF LIPOIC ACID AND ITS METABOLITES WITH THE ASPARTATE- AND ALANINEAMINOTRANSFERASE OF METABOLON EXTRACTED FROM LIVER AND BRAIN MITOCHONDRIA

It is shown that lipoic acid and its metabolites — lipoamide and 4,6-dithiohexanoic acid can interact and inhibit the mitochondrial aspartate- and alanineaminotransferase activities. This effect is much more pronounced in the case of multienzyme complexes — metabolons.

I. I. Mechnikov State University,
Ministry of Higher and Secondary Special Education
of the Ukraine, Odessa

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Вознесенский В. Л. Первичная обработка экспериментальных данных.—Л.: Наука, 1969.—198 с.
2. Любарев А. Е., Курганов Е. И. Надмолекулярная организация ферментов цикла трикарбоновых кислот // Мол. биология.—1987.—21, № 5.—С. 1286—1296.
3. Осадчая Л. М. Определение активности аминотрансфераз в тканях. // Методы биохим. исследований.—Л.: Изд-во Ленинград. ун-та, 1982.—С. 246—250.
4. Рокицкий М. Ф. Биологическая статистика.—Минск: Вышэйшая школа, 1972.—201 с.
5. Фрирх П. Ферменты: четвертичная структура и надмолекулярные комплексы.—М.: Мир, 1986.—С. 160—165.
6. Фрирх П. Ферменты.—М.: Мир, 1986.—С. 128—135.
7. Beekmans S., Kanarek L. Demonstration of physical interactions between consecutive enzymes of the citric acid cycle and of the aspartate—malate shuttle. A study involving fumarylase, malatdehydrogenase, cytrate synthase and aspartataminotransferase // Eur. J. Biochem.—1981.—117.—P. 527—555.
8. Beekmans S., Kanarek L. Enzyme-enzyme interactions as modulators of the metabolic flux through the citric acid cycle // Krebs Cycle of citric acid.—Half Century and still turn: Symp. Leicester, Apr., 1987.—London.—1987.—С. 163—172.
9. Cate R. L., Roshe T. E. A unifying mechanism for stimulation of mammalian pyruvate dehydrogenase kinase by reduced nicotinamide adenine dinucleotide, dihydrolipoamide, acetylcoenzyme A or pyruvate // J. Biol. Chem.—1973.—253.—P. 496—503.
10. Cate R. L., Roche T. E. Function and regulation of mammalian pyruvate dehydrogenase complex // Ibid.—1979.—254.—P. 1659—1665.
11. Lai J. C. K., Cooper A. J. L. Brain α -ketoglutarate dehydrogenase complex: kinetic properties, regional distribution and effect of inhibitors // J. Neurochem.—1986.—47, N 5.—P. 1576—1586.
12. Lowry O. H., Rosenbrough N. J., Farr A. L., Randall R. J. Protein measurement with the Folin phenol reagent // J. Biol. Chem.—1951.—193.—P. 265—275.
13. Robinson J., Srere P. A. Organization of Krebs tricarboxylic acid cycle enzymes in mitochondria // Ibid.—1985.—260, N 19.—P. 10800—10805.
14. Robinson J., Inman L., Sumegi B., Srere P. A. Further characterization of the Krebs tricarboxylic acid cycle metabolon // Ibid.—1987.—262, N 4.—P. 1786—1790.
15. Tanaka N., Koiko K., Namada M. et al. Mammalian α -keto acid dehydrogenase complexes. VII. Resolution and reconstitution of the pig heart 2-oxoglutarate dehydrogenase complex // Ibid.—1972.—247, N 12.—P. 4043—4049.
16. Tanaka N., Koiko K., Otsuka K. I. et al. Mammalian α -keto acid dehydrogenase complex. VIII. Properties and subunit composition of the pig heart lipoate succinyl transferase // Ibid.—1974.—149, N 1.—P. 191—198.

Одес. ун-т ім. І. І. Мечникова
М-ва вищ. і серед. освіти України

Матеріал надійшов
до редакції 02.10.89

УДК 612.73:615.327:577.15
М. С. Яременко, И. А. Бутусова

Гастрининкеторные эффекты солевых компонентов воды нафтузи

У дослідах на щурах показано, що розчини окремих сольових компонентів мінеральної води нафтузи, введені інтраабдомінально, у мінімальних концентраціях (1—5 ммол/л), здібні змінювати інтенсивність і спрямованість гастринемічної реакції порівняно з контролем. Одноznачність дії тієї чи іншої групи солей визначається насамперед їх аніонним, а не катіонним складом. Хлоридні солі Na^+ , Ca^{2+} , Mg^{2+} гальмуєть, а сульфатні (у поєднанні з тими ж катіонами) — стимулюють гастринемію. Ефект гідрокарбонатних солей двофазний: спочатку (при нейтралізації шлункової кислоти) відбувається незначне зниження концентрації гормону в крові, потім — підвищення. Катіони Mg^{2+} і Ca^{2+} здібні значно модулювати викликану аніонами реакцію. Інтенсивність гастринових реакцій залежить від вихідної концентрації гастрину в крові — ефект іонної стимуляції більш виражений при низькому її вихідному значенні, і навпаки.

© М. С. ЯРЕМЕНКО, И. А. БУТУСОВА, 1992

Введение

Ранее нами было показано, что гидрокарбонатная кальциевая и органические вещества, действием [1, 3, 4]. Правильный эффект обусловлен действием органических веществ [2], одна из которых искусственного более высокую гипергастрина в воде [1]. Устранение изотонического раствора гипергастрина комплекса минеральных веществ из этого, представляло отдельных ионов (в соединении — 1—5 ммол/л) способствует гастрину в крови.

Методика

Опыты проведены на крысах сутки при свободном внутривенном (0,5 % растворы: ИСАН — состав Na^+ (1 ммол/л), бикарбонат (5 ммол/л). Концентрации содержанию в нати использовали дистиллированной воды 5 и 30 мин (время, соответствующее двухфазной гипергастрина в крови, отделяли гастрин (пг/мл) радиоизотопным методом «Sorin» (Франция).

Результаты обработки

Результаты и их обсуждение

Введение гастрину в желудок через 5 мин вызывает от $(58,0 \pm 2,6)$ до $(104,0 \pm 10,0)$ пг/мл гормона в крови постепенно исходную только на 28

Таблица 1. Концентрация гастринина в одноразовом внутривенном растворе нафтузи

Раствор	Число живых животных	До введения
H_2O	8	58,0 ± 2,6
NaCl	13	33,2 ± 2,0
NaHCO ₃	10	47,0 ± 2,0
Na ₂ SO ₄	10	38,1 ± 2,0
CaCl ₂	5	54,0 ± 2,0
Ca(HCO ₃) ₂	10	36,2 ± 2,0
CaSO ₄	8	26,1 ± 2,0
MgCl ₂	5	51,6 ± 2,0
Mg(HCO ₃) ₂	10	44,7 ± 2,0
MgSO ₄	10	27,4 ± 2,0